

ѿгѡдникъ, сѣкий дѣнъ гѣлъ и пѣлъ, пианства без-
 мѣра, и ѿ това ѿсиромашѣлъ, и немѡжеше да
 сѣди оу домѣси ѿ срамъ, защо немѡлъ пари да
 харчи като напредъ, и ѿиде на едно мѣсто, до-
 клѣ премѣне празника, и стоѡлъ тамъ жалостенъ,
 и мѡ се гѣвилъ дѣволъ, като вѡинъ, на чернъ конь
 гѣхалъ, и го пыталъ, защо е жалостенъ, а той мѡ
 рѣкъ; защо самъ сиромѡхъ: рѣкъ мѡ дѣволъ:
 твоѡта жена те е направѣла такѡ да си сиромѡхъ,
 ако ми се ѡвѣщѡешъ, да ѡ доведѣшъ тѣка, и мѡ
 казѡлъ, въ кой дѣнь, да ѡ доведѣ: и мѡ рѣкъ:
 да ѡ направимъ каквѡто ѡхъ ѡскажъ, и да ти да-
 дѣмъ стока: а той лакожъ за стока, и рѣкъ щѣ
 доведѣмъ жена та. Не знаѡлъ защо е дѣволъ,
 мыслилъ че е нѣкой человекъ богѡтъ. Говорилъ мѡ
 дѣволъ, иди домѣси и копѡй тамъ, и щѣ да на-
 мѣришъ злато и сѣвро безвѡй: ѡхъ самъ го ѡ-
 стѡвилъ, ѡкаче да го не зѣмешъ, доведи ми пер-
 во жена та си, а послѣ правѣ каквѡ ѡскажъ. И той
 ѡишалъ домѣ си, и намѣрилъ многѡ стока, и многѡ
 се зарѡдѡвалъ, и на три сахѡта нѡщемъ повѣлъ
 жена та си да не вѣди никой, и рѣкъ ѡ, да ѡде-
 ме на едно мѣсто, да незнаѡтъ комшинѣ. Я ѡна
 вѣрна бѣла, не се ѡрѣкла, и помѡлиласе и се пре-
 даѡа на свѡта Богорѡдица, каквѡ правѣла сѣкой
 пѣтъ, и послѣ заѣднѡ, и като ѡхождаѡи фанѡло
 дѡждъ, и гѣрмѣло, и дошлѣ при една цѣрква на
 пѣсто мѣсто, и влѣзнаѡи тамъ, додѣ замѣне ѡ-
 блако. Излѣзнаѡи мжѡтъ ѡ, да вѣди дали е
 престѡналъ дождѡ: а жена та падѡла предъ ѡ-
 кѡна Богорѡдична, и се молѣла со слѣзи, и го-
 ворѣла: владѣице, ѡхъ незнаѡмъ дѣка ме вѡди
 мжѡтъ ми, но ты да ми вѣдешъ помѡщница, и
 да мѣ вѡрдишъ, защо ты знаѡешъ каквѡ те лѡвимъ
 ѡ сѣрца. Такѡ като се молѣла заспѡла: а свѡта
 Богорѡдица излѣла ѿ цѣрква та, и се показѡла жена,